

δραχμὴν διότι αὐτὴ μὲν συνίσταται ἐκ 4 γραμ. καὶ ⁴⁷⁷/₁₀₀₀ ἢ δὲ τῶν εἰρημένων Ἐπικρατειῶν ἐκ 5 ὀλοσχερῶν γραμ.— καθ' ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ (ἦτοι, ὡς πρὸς τὸν τίτλον τοῦ νομίσματος, ὡς πρὸς τὴν διπλῆν μεταλλικὴν βᾶσιν, ὡς πρὸς τὸν προσῶρισμὸν τῆς σχετικῆς τιμῆς τοῦ χρυσοῦ πρὸς τὸν ἄργυρον καὶ ἐπὶ τέλους ὡς πρὸς τὴν ὑποδιείρεσιν τῆς νομισματικῆς μονάδος) εἶνε ὅμοιον.— Ἐτέρα διαφορὰ μὴ οὐσιώδης ὑπάρχει ὡς πρὸς τὰ κέρματα καθ' ὃν τρόπον ἐννοοῦσιν αὐτὰ αἱ ἀνωτέρω Ἐπικράτειαι (ἦτοι μὲ τίτλον κατώτερον), διότι τὸ μὲν ἡμέτερον τοῦ 1833 σύστημα παρεδέχθη ὡς συμπληρωτικὰ νομίσματα τὰ ἐκ χαλκοῦ μόνον, ἐνῶ αἱ ἀνωτέρω Ἐπικράτειαι παρεδέχθησαν τοιαῦτα καὶ ἐξ ἀργύρου.

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτων, ἐνῶ διὰ τοῦ εἰρημένου νόμου τοῦ 1833 ἀνεγείρετο, οὕτως εἰπεῖν, τὸ οἰκοδόμημα τοῦ ἡμετέρου νομισματικοῦ συστήματος, ληληθότως πῶς ὑπεσκάπτοντο συνάμα καὶ τὰ θεμέλια αὐτοῦ διὰ τινος ἐν τῷ αὐτῷ Νόμῳ παρεισφορησάσης διατάξεως, καθ' ἣν ἐπετρέπετο προσωρινῶς καὶ ἡ κυκλοφορία τῶν ἀλλοδαπῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων ἐπὶ τῇ βᾶσει πλημμελοῦς αὐτῶν διατιμήσεως· ἐνεκα δ' αὐτῆς ἐφυγαδεύθη ὀλόκληρον σχεδὸν τὸ ποσὸν τοῦ ἐκ τοῦ δανείου τοῦ 1833 ἐκκοπέντος ἐθνικοῦ νομίσματος, ἀντικατασταθὲν ὑπὸ τῶν νῦν παρ' ἡμῖν κυκλοφορούντων ξένων νομισμάτων, τοῦ ἡμετέρου νομίσματος ἀναχωνευθέντος εἰς τὰ νομισματοκοπεῖα τῆς Εὐρώπης. Οὕτω δὲ ἡ νομισματικὴ ἡμῶν μονάς, ἡ δραχμὴ, δὲν ὑφίσταται πλέον πράγματι, ἀλλὰ κατέστη νόμισμα ἰδανικόν, χρησιμεῦον ἀπλῶς ὡς μέσον λογιστικῆς ἀναγωγῆς τῶν τε ξένων νομισμάτων καὶ τῆς τῶν πραγμάτων ἀξίως.

Ἡ διατίμησις δ' αὐτὴ δὴ ἔσχε σφάλματα· τὸ μὲν, ὅτι

